

[Viggo Starcke.]

opsigt. Problemerne har været diskuteret i toldkommissionen, og det så ud, som om der ville komme et resultat deraf, idet der lige- som blev skabt et forlig mellem socialdemo- kratiet og de konservative — et forlig, som er ganske interessant, både politisk og øko- nomisk — mellem et parti som socialdemo- kratiet, der tidligere har været et frihan- delsparti, og et parti som det konservative folkeparti, der altid har været et toldbeskyt- telsesparti.

Den 13. maj fandtes der en artikel på forsiden af dagbladet „Børsen“, hvori der stod følgende:

„I de sidste dage har regeringen haft en føler ude hos de radikale og har herfra fået følgende svar: . . . Vi har ikke noget imod, at tinget bliver inde en dag læn- gere end beregnet, og at der bliver lejlig- hed til en 1. behandling af et toldlovsfor- slag — men det bliver på regeringens egen risiko.“

Jeg vil gerne complimentere det radikale venstre for denne stilling; det er 1 point op til dem. „Børsen“ fortsætter:

„Det radikale svar røber, at en debat om et toldlovsforslag kan komme til at munde ud i en dagsorden. Dette er ganske vist ikke reglen ved en 1. behandling, men retsforbundet har før vist, at det kan være på pletten med en dagsorden, når det føler sine principper gået for nær. Et toldlovsforslag med toldforhøjelse er retsforbundet absolut imod, og det kan meget vel tænkes at blive beskyttet med en dagsorden. Hvad så, hvis det sker?“

Det, der ligger bagved, er, at tekstilindu- strien føler, at den er blevet ramt med et af de hårdeste slag, der er tilføjet den, gen- nem det, der skete i marts måned, da vi fik den fy-for-den-lede tøjsskat; denne lede tøj- skat var de radikale med til at gennemføre, og dette er i vore øjne 10 points ned.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller stod i dag som ordfører for de konservative og talte om, at han ønskede, Danmark skulle gå ind i en aktiv handelspolitik. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Aksel Møller, hvad han egentlig tænker sig, om Danmark skal til at føre toldkrig. Det ærede medlem hr. Aksel Møller henviste til Fran- krigs eksempel. Frankrig, hvis økonomi har været i den elendigste tilstand de senere år,

som har lagt alle tænkelige hindringer i vejen for en billig import, og som har nogle af de mest udviklede systemer for at yde tilskud til en dyr eksport — Frankrig er ikke noget godt forbillede for Danmark at stræbe efter. Man må ikke glemme, at den danske tekstilindustri har en meget stor for- del, nemlig den, at den er i stand til til sine arbejdere at købe billig mad, billige land- brugsprodukter. Hvis man nu ville gøre tekstil- og konfektionsvarer dyrere ved yder- ligere at fordyre omsætningskatten med en told, vil det sige, at landbrugets omkostnin- ger kom op, og da landbruget sandsynligvis samtidig ville komme til at mærke de re- pressalier, som udlandet ville indføre, vil det altså betyde, at man på uretfærdig vis ville ramme landets hovederhverv for at hjælpe et lille konservativt kælebarn. Det skulle så oven i købet ske på et tidspunkt, hvor man har set den lille lysning i verdenssituationen, at De Forenede Stater under præsident Ei- senhower nu har fået lov til at nedsætte sine toldbarrierer 5 pct., gentaget tre gange, og at nedsætte alle toldsatser over 50 pct. til 50 pct. Det manglede bare, at Danmark skulle gå ind i en højprotektionistisk politik, når der er ved at ske en så betydningsfuld vending i verdenssituationen.

Men jeg forstår, at den høje regering ved sin tilslutning til dette toldforslag har haft en politisk tanke, nemlig den at drive en kile ind mellem venstre og de konservative. Den var i færd med at hamre godt på denne kile, indtil den opdagede, at det samtidig var en kile, der blev drevet ind mellem so- cialdemokratiet og de radikale.

Der har tilsyneladende været enighed i toldkommissionen mellem socialdemokratiet og de konservative, men jeg vil tro, at hvis man lod foretage en fri afstemning her i tin- get, ville mange af de socialdemokratiske folketingsmænd, der særlig føler sig som repræsentanter for landbrugets interesser og for eksportindustriens interesser, ikke være interesserede i en højere beskyttelse for hjemmeindustrien, og mange af de konser- vative folketingsmænd, der føler sig som repræsentanter for eksportindustriens inter- esser og specielt for handelsstandens inter- esser, ville heller ikke være interesserede i at støtte en sådan politik. Det vil altså sige, at vi reelt skulle løbe den risiko med et mindretal, som følge af partidisciplinen, at